

Wspomnienie prowincjała – ks. Stanisław Lipski – 1994 - 1999

1993/1994

Cape Town

W początkach grudnia 1993 decyzją Przełożonego Generalnego ks. Dr Bogusława Nadolskiego zostałem powołany do posługi na urządzie prowincjała w Prowincji św. Rodziny z Nazaretu w Australii, Nowej Zelandii i Republice Południowej Afryki. Powiadomiłem o tym ks. arcybiskupa Laurence Henry'ego, arcybiskupa Cape Town zapewniając go, że na moje miejsce do Parow Valley przybędzie nowy duszpasterz Polaków w Cape Town, który będzie zarazem administratorem parafii Mater Dei w Parow Valley i podejmie obowiązki i pracę stałego kapelana w Tygerberg Hospital, który to szpital znajduje się na terenie parafii. Poprosiłem ks. Generała o przedłużenie mego pobytu w Cape Town o jeden miesiąc celem sfinalizowania ustalonych planów w mojej pracy duszpasterskiej i znalezienie zastępcy. Po kilku dniach rozmów ze Współbraćmi w Australii, zgodę na przyjazd do Cape Town, RPA wyraził ks. Jerzy Prucnal, za co byłem i jestem do dziś Mu bardzo wdzięczny. W trzeciej dekadzie stycznia 1994 powróciłem do Australii. Dzień 25 stycznia – uroczystość Nawrócenia św. Pawła – stał się oficjalnym dniem wejścia w urząd Prowincjała. Uroczystość odbyła się w kaplicy domowej Domu Prowincjalnego w Bankstown, gdzie podczas Mszy św. wobec współbraci złożyłem kanoniczną przysięgę i wyznanie wiary. Wice prowincjałem został ks. Kazimierz Bojda, Ekonomem prowincji został Ks. Mieczysław Kołodziej. Po kilku miesiącach pobytu w Bankstown, nową siedzibą prowincjała stało się Polskie Centrum Katolickie im. Jana Pawła II w Narrabundah, Canberra. Na moją prośbę Przełożony Generalny erygował Dom Prowincjalny Prowincji św. Rodziny w Australii, NZ i RPA w Narabundah, Canberra. Miejsce okazało i piękne, zbudowane trudem i nakładem pracy duszpasterzy polskich: ks. Bernarda Bednarza, ks. Tadeusza Przybyłaka i ks. Waldemara Szczepaniaka, jak i zarazem wielkim zaangażowaniem w pracy przy budowie wiernych Rodaków z Canberra i Queanbyen. Zbożną i odważną decyzję budowy tego ośrodka podjął mój poprzednik ks. Stanisław Wrona. Duszpasterzem ośrodka Canberra-Queanbyen i zarazem przełożonym domu był ks. Waldemar Szczepaniak. Zarząd Prowincji zadecydował, że doroczne rekolekcje kapłańskie księży Chrystusowców jak i Dni Duszpasterskie będą się odbywały w Ośrodku im. Jana Pawła II w Narrabundah. W roku 1994 nastąpiło kilka zmian personalnych na placówkach duszpasterskich. W tym samym roku Polacy w Nowej Zelandii celebrowali 50 – lecie swego przybycia, z „niełudzkiej ziemi”, do Pahiatua. Wraz z duszpasterzem Polaków w Wellington, ks. Ignacym Smagą wziąłem udział w uroczystościach, które odbyły się w Pahiatua z udziałem Nucjusza Apostolskiego i ordynariusza miejsca oraz przedstawicieli placówek dyplomatycznych. Druga część obchodów odbyła się w Domu Polskim w Wellington. Przybyli Polacy z Auckland i innych miejscowości na to rodzinne spotkanie, wspominając początki swego osiedlenia w nowym kraju. 20 października, na prośbę duszpasterza polskich ośrodków w dzielnicach wschodnich metropolii Melbourne, ówczesny arcybiskup Melbourne ks. abp Francis Little udzielił pozwolenia na sprawowanie dodatkowej liturgii niedzielnej w Domu Polskim Syrena w Rowville, z powodu wielkiej liczby wiernych, którzy nie mieścili się w kościele parafialnym w Dandenong. W listopadzie gościliśmy ks. kard. Henryka Gulbinowicza, który na zaproszenie ks. prałata Walsh'a z Melbourne, odpowiedzialnego za organizowanie Międzynarodowych Kongresów Eucharystycznych, przybył do Australii, by spotkać się z rodakami i przedstawicielami hierarchii australijskiej celem zapoznania nas wszystkich z programem 46 Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego, który miał odbyć się w 1997 we Wrocławiu. Towarzyszyłem ks. kardynałowi na kilku etapach jego odwiedzin ośrodków duszpasterskich i w spotkaniach z biskupami. Na przełomie grudnia i stycznia 1995 odbył się zgodnie z ustaloną już tradycją Pol-Art, tym razem w Adelaide. Z tej to okazji uroczysta Msza św. została odprawiona w katedrze św. Franciszka Ksawerego, podczas której wygłosiłem kazanie. 18 stycznia do Australii przybył Ojciec Święty Jan Paweł II. Pobyt ograniczył się tylko do Sydney i trwał 38 godzin. Następnego dnia, na torze wyścigów konnych w Randwick, w obecności 225 tysięcy wiernych Jan Paweł II dokonał aktu beatyfikacji siostry Marii od Krzyża, Mary McKillop. Udział we Mszy św. beatyfikacyjnej wraz z innymi kapłanami był dla mnie wielkim przeżyciem duchowym.

W maju odbyła się Kapituła Prowincjalna w Narrabundah. Przedstawicielem Przełożonego Generalnego był ks. dr Edward Szymanek. Przy końcu czerwca i początku lipca odbyła się Kapituła Generalna w Poznaniu podczas której nowym Przełożonym Generalnym został wybrany ks. Tadeusz Winnicki. Po zakończeniu tej Kapituły odwiedziłem współbraci w Republice Południowej Afryki. Planowałem odbyć wizytację kanoniczną, wziąć udział w papieskiej Mszy św. w Johannesburgu. Niestety moje plany zostały pokrzyżowane nagłą potrzebą powrotu do Australii. 2 lutego 1996 w domu zakonnym w Puszczykowie odszedł do Pana ks. Edmund Gagajek, pierwszy Chrystusowiec w Australii. Wspólnota Chrystusowców modliła się za duszę śp. Ks. Edmunda. Wierni w ośrodku Bankstown i Revesby zgromadzili się na modlitwie za spokój duszy swego pierwszego duszpasterza. W maju uroczystie celebrowaliśmy w Hobart 25 – lecia kapłaństwa ks. Kazimierza Bojdy, duszpasterza Polaków na Tasmanii. Rok 1996 stał się czasem wizytacji kanonicznej Przełożonego Generalnego w Australii i Nowej Zelandii. (1.02 – 20.4.) Ks. Generał odwiedził wszystkie ośrodki duszpasterskie księży Chrystusowców nawet i te najbardziej odległe z małą liczbą wiernych Polaków; spotkał się także z lokalną hierarchią. Decyzją ks. Generała i jego Rady od 1 września afrykańska część naszej prowincji przeszła pod jurysdykcję Prowincjała Prowincji Angielskiej. We wrześniu do Australii przybył z wizytą duszpasterską ks. arcybiskup Szczepan Wesoły, odwiedzając polskie wspólnoty w Australii i Nowej Zelandii, a także spotykając się w ustalonym programie z lokalnymi biskupami Australii i Nowej Zelandii. W 1997 roku nastąpiło kilka zmian w ośrodkach duszpasterskich. W styczniu tego roku na zaproszenie Chrystusowców przybył z krótką wizytą do Australii ks. arcybiskup Juliusz Paetz. Odwiedził kilka ośrodków duszpasterskich księży Chrystusowców. Wydarzeniem roku był 46 Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny we Wrocławiu z udziałem, w ostatniej jego fazie, Ojca Świętego Jana Pawła II. Miałem to szczęście uczestniczyć w kongresie począwszy od pierwszego dnia aż po Statio Orbis. Po przybyciu do Australii, podczas dnia skupienia w domu zakonnym w Newcastle, podzieliłem się przeżyciami, atmosferą spotkań i treścią referatów ze współbraćmi. W 1998 roku odbyły się dwie uroczystości jubileuszowe: 25 – lecia święceń kapłańskich: w Melbourne ks. Wiesława Słowika SJ (luty) i ks. Zenona Broniarczyka SChr, duszpasterza Polaków w Wellington (czerwiec). Udział w celebracji jubileuszu ks. Zenona wziął ks. Kazimierz Bojda, jako mój reprezentant. Ja zaś udałem się na jubileusz ks. Wiesława Słowika, byłem bowiem świadkiem przyjęcia przez niego sakramentu kapłaństwa z rąk ks. Kardynała Karola Wojtyły (1973). Podczas uroczystej Mszy św. jubileuszowej wygłosiłem okolicznościowe kazanie. Przed Konferencją Generalną w Poznaniu (czerwiec) odbyła się w dniach 4 – 8 maja Kapituła Prowincjalna w Narrabundah. Delegatem przełożonego generalnego był ks. Michał Kamiński. W tym roku zakupiliśmy 2 hektarową działkę w Keysborough z obszernym domem i szopą zamierzając w przyszłości budowę Polskiego Centrum Katolickiego z kościołem i salą. Dwa lata wcześniej zakupiliśmy dom dla duszpasterza polskiego w St. Albans, Melbourne. W październiku, w naszych ośrodkach duszpasterskich, celebrowaliśmy dwudziestolecie pontyfikatu Jana Pawła II. W Ośrodku Duszpasterskim im. Jana Pawła II w Narrabundah uroczystą mszę św. odprawił biskup polowy ks. Geoffrey Maine podczas której wygłosił kazanie na temat działalności apostolskiej Ojca Świętego. Po Mszy św. dokonano odsłonięcia płaskorzeźby przedstawiającej Jana Pawła II. Uczynił to ambasador RP dr Tadeusz Szumowski. Ceremonii poświęcenia dopełnił gość honorowy ks. bp Geoffery Main. Wykonawcą płaskorzeźby był p. Wojciech Pietranik. W listopadzie gościliśmy ks. Tadeusza Zacharę, dyrektora do spraw ekonomicznych naszego Zgromadzenia. W dniach 23 – 27 listopada odbyły się Dni Duszpasterskie w Narrabundah dla księży pracujących wśród Polaków, poświęcone tematowi „Panorama duszpasterstwa emigracyjnego w świecie, przemiany i perspektywy.” Wykłady głosili ks. arcybiskup Szczepan Wesoły i ks. Eugeniusz Ożóg SJ. W grudniu (6.12) w Keysborough, gdzie duszpasterzem był ks. Maksymilian Szura, została odprawiona uroczysta Msza św. przez ks. arcybiskupa Szczepana Wesołego z licznym udziałem wiernych oraz poświęcenie terenu pod budowę nowego kościoła p. w. Miłosierdzia Bożego. Tą uroczystością weszliśmy w celebrowanie 40 – lecia naszej obecności i pracy w Australii. Zakończenie jubileuszowych celebracji nastąpiło w Marayong, w uroczystość Chrystusa Króla, Roku Pańskiego 1999 z udziałem ks. biskupa Stanisława Stefanka. Z okazji czterdziestolecia została opracowana i wydana staraniem ks. dr Antoniego Dudka, „Kronika czterdziestolecia 1959 – 1999”. W roku czterdziestolecia pracy duszpasterskiej Chrystusowców w Australii, rekolekcje dla kapłanów wygłosił ks. Zdzisław Pałubicki SJ na temat Miłosierdzia Bożego. Celebrowaliśmy także w czasie rekolekcji jubileusz czterdziestolecia kapłaństwa księży: Zdzisława Pałubickiego SJ, Franciszka Ferugi, Zbigniewa Pajdaka i Józefa Kołodzieja. W roku 1999 (luty, marzec) ponownie odwiedził naszą wspólnotę Przełożony Generalny, była to wizytacja kanoniczna. W październiku doszła do nas smutna wiadomość o

tragicznej śmierci naszego Współbrata ks. Jana Westfala w Republice Południowej Afryki. Zginął w wypadku samochodowym. Zbliżał się koniec mojej posługi prowincjałskiej w Australii i Nowej Zelandii. Wraz z Wielkim Jubileuszem Roku Pańskiego 2000, czasem łaski i zmiłowania, na horyzoncie życia naszej prowincji jawiło się coś nowego. Szło nowe i wielkie, nowa rzeczywistość, nowi ludzie. Poprosiłem nowego prowincjała o pozwolenie udania się do pracy wśród Polaków w Republice Południowej Afryki. Zgoda została wyrażona. Zgodził się także prowincjał Prowincji Angielskiej na moją pracę w tym kraju. Po miesięcznym zastępstwie w Wellington i dłuższym urlopie, 2 lipca 2000 podjąłem obowiązki duszpasterza Polaków w diecezji Johannesburg z siedzibą w Norwood. Wspominając czas miniony mojej posługi na urzędzie prowincjała, składam Bogu dzięki za moją wspólnotę i współbraci w prowincji św. Rodziny z Nazaretu w Australii i Nowej Zelandii. Dziękuję współbraciom za rzetelność i gorliwość w pełnieniu swoich obowiązków duszpasterskich, za ofiarność, wzorową postawę zakonną i umiłowanie naszej rodziny zakonnej. W tych sześciu latach otrzymaliśmy z Poznania czterech młodych kapłanów: Edmunda Budziłowicza, Mariana Szeptaka, Tomasza Nowaka i Wiesława Pawłowskiego. Za ten wielki dar dzięki Bogu i przełożonym. Życie niesie radości i smutki. Ze smutkiem stwierdzam, że trzech kapłanów opuściło naszą wspólnotę Chrystusowców i przeszło do pracy w diecezji. W czasie mojej posługi nastąpiła także zmiana w Zarządzie Prowincji. Nowym Ekonomem Prowincji został ks. Tomasz Zaremba. A jednak z radością i wdzięcznością wobec Boga i ludzi ogarniam ów czas miniony i z nadzieją patrzę w przyszłość naszej prowincji. Bogu i dobrym ludziom niech będą dzięki.

Ks. Stanisław Lipski TChr